

முல்லை நில இனக்குழு வாழ்க்கை முறை

வை.இராமராஜபாண்டியன் ^{அ,*}, க.கருப்பசாமி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 625 021, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Lifestyle of Mullai land ethnic group

V. Ramarajapandiyan ^{a,*}, K. Karuppusamy ^a

^a Department of Tamil, Madurai Kamaraj University- 625 021, Tamil Nadu, India

Received : 11-07-2019
Accepted : 08-10-2019

ABSTRACT

Forest and surrounding areas are called 'Mullai'. This is an elevated land suitable for cattle rearing occupation of the 'Mullai' people. Ancient Tamil society represents the life styles of many ethnic groups. The five land regions represent one ethnic group each. The 'Mullai' ethnic group people are called 'Idaiyars'. The vestiges of the 'Mullai' idaiyar people through ages until today have reflections in the society. This article tries to study the life style of the 'mullai' ethnic group through Sangam poetry

Keywords: Sangam poetry, Mullai, Idaiyars

ஆசிரியர்கள் பற்றி

பேரா வை. இராமராஜபாண்டியன். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழியற்புலத்தின் புலத்தலைவராகவும் இக்கால இலக்கியத்துறையின் தலைவராகவும் பதவி வகித்து வருகிறார். மூன்று ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதியுள்ளார். தேசிய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்குவதில் ஆர்வம் உடையவர். ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இவர் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட சங்க இலக்கியம் எழுதியுள்ளார். இக்கால இலக்கியம் இலக்கியத் திறனாய்வு இலக்கணம் போன்ற துறைகளில் அதிக ஈடுபாடுடையவர். இவரது வழிகாட்டுதலில் 7 பேர் முனைவரப்பட்டமும் > 100 பேர் இளநிலை அறிஞர் பட்டமும் பெற்றுள்ளனர்.

பல்கலைக்கழக நிதிநல்கலைக்குழு பேராய்வுத் திட்டத்தில் - தமிழியற்புலம் .ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்து வருகிறார்

க. கருப்பசாமி. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழியற்புலத்தில் இக்கால இலக்கியத்துறையில் தமிழியற்புல புலத்தலைவர் பேரா வை இராமராஜபாண்டியன் .அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் முனைவர்பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகிறார் முதுகலைத்தமிழ், ஆய்வியல் நிறைஞர், முதுகல்வியியல் பட்டம் அனைத்தும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றுள்ளார். தேசிய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகளில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளார் . ஆய்விதழில் ஐந்து கட்டுரைகள் பாடநெறி பங்கேற்பு என அனைத்திலும் தனது பங்களிப்பினை ஆற்றியுள்ளார்.

முன்னுரை

காடும் காடு சார்ந்த பகுதி முல்லை என அழைக்கப்படுகிறது. முல்லைநில மக்களின் தொழிலான கால்நடை மேய்த்தல் என்ற முறையில் மேட்டுப் பகுதி நிலமாக இந்நிலம் அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் பழந்தமிழ்ச் சமூகம் பல இனக்குழுக்களின் வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டுள்ளது. ஐவகை நிலமும் ஒவ்வொரு இனச்சமூகத்தை எடுத்தியம்புகின்றன. அந்த வகையில் முல்லைநில இனக்குழு மக்கள் இடையர்கள் எனப்பட்டனர். முல்லைநில மக்களான இடையர்களது எச்சமானது இன்றுவரை காலம் காலமாக சமூகத்தில் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் சங்கப்பாக்களில் முல்லைநில இனக்குழு மக்களின் வாழ்க்கை முறையைக் காணும் வகையில் இக்கட்டுரை ஆராயப்படுகிறது.

முல்லை நில மக்கள்

முல்லை நிலத்தில் கால்நடைத் தொழில் செய்யும் இடையர், ஆயர், கோவலர் எனப் பலப்பொருண்மையில் அழைக்கப்படுகின்றனர்கால்நடைமேய்க்கும் இவர்களை,

“முல்லையாளர், கோவலர், இடையர்
சொல்லிய வண்டர், பொதுவர், ஆன்வல்லோர்
குடவர், பாலர், தொறுவர், கோவிந்தர்,
அண்டர், கோபாலர், ஆயர், அமுதர் என்று
இங்கிவைமுல்லை நிலத்தவர் பெயரே”

என்று திவாகர நிகண்டு கூறுகின்றது.

முல்லை நிலத்தில் வாழும் மக்கள் 'ஆயர்' எனும் பொதுச் சொல்லால் இலக்கியங்களில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளனர் .~சங்க இலக்கியத்தில் கால்நடை வளர்ப்பவர்கள் ஆயர், இடையர், கோவலர், பொதுவர், பல்லவர் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர்||.

திணை மாந்தர் பெயர் முல்லைநில ஆயர் என ஆ காத்தல் தொழிலால் வரும் பெயர் என்று,

~ஆயர், வேட்டுவர் ஆடுஉத் திணைப்பெயர்

ஆவயின் வருஉம் கிழவரும் உளரே|| (தொல்-அகத் .பொருள் .967)

என்னும் நூற்பா மூலம் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

இனக்குழு வாழ்க்கை

குறிஞ்சி நிலத்தில் மக்கள் பெருகியபோது உணவு சுருங்கிற்று அப்பொழுது அப்போது அவர்கள் .மக்கள் அருகிலுள்ள முல்லை நிலத்திற்குச் செல்வாராயினர் எருமை .சீர்திருத்தத்தால் இன்னொரு படியை பழகி வளர்ந்தார்கள், பசு, ஆடு, செம்மறியாடு போன்ற விலங்குகளை இவர்கள் பழகி வளர்த்தனர் அவர்கள் . முல்லை நிலத்தில் .குறவராயிருந்த போது நாய் பழக்கி வளர்க்கப்பட்டது ஆகவே சொத்து உண்டாயிற்று .ஆடுமாடுகள் விரைவிற்ப பெருகின, இதனால் குடும்பங்களும், குடிகளும் தோன்றி வளர்ந்தன.

சொத்து சேரத் தொடங்கியதும், கற்பு ஒழுக்கம் தோன்றியதும் சமூகம் தந்தை ஆட்சி முறையாக வளர்வதாயிற்று தந்தையே ஆடுமாடுகளுக்குச் . நிலங்களைப் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை .சொந்தமுடையவனாய் இருந்தான் தந்தை ஆட்சியில் பெரிய குடும்பத்தலைவன் அரசன் போல் .தோன்றிற்று .இம்முறையால் அரசன் தோன்றினான் .ஆயினான் ஆட்சிமுறை முதலில் முல்லை நிலத்திலேயே தோன்றிற்று இது .கோன் பழைய தமிழ்ச்சொல் . ஆய்ச்சி என்னும் சொல் இடைச்சியையும் .அரசனைக் குறிக்க வழங்குகின்றது, அரசியையும் குறிக்கின்றன .

மற்ற நாடுகளில் இடையரின் வாழ்க்கை இடம்விட்டு இடம் அலைந்து திரிவதாகவிருந்தது தென்ன .ிந்தியா செழிப்படையதாயும், எல்லாக்காலங்களிலும் ஆடுமாடுகளுக்கு வேண்டிய உணவு கிடைக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தமையால் தென்னிந்திய இடையருக்கு இடம்விட்டு இடம் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம்

உண்டாயிருக்கவில்லைஆகவே தென்னிந்திய இடையரின் வாழ்க்கை ஓரிடத்தில் தங்கியிருப்பதாக அமைந்தது.

இடையர் ஆடு மாடுகளை மேய்ச்சல் நிலத்துக்கு ஓட்டிச் சென்றார்கள் . மந்தைகள் மேயும் போது அவர்கள் மரநிழலில் தங்கியிருந்தார்கள்; பொழுதுபோக்கின் பொருட்டு மூங்கிற்குழலில் இனிய இராகங்களைப் பாடினார்கள்.

ஒருமுறை கடல்பொங்கி சீற்றம் கண்டதுஇதனால் பாண்டிய மண்டல .மே கடல்நீரில் முழுகியதுஆனால் பாண்டிய மன்னின் வீரமானது சிறிதளவும் . தன்நாட்டினை பெரியதாக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையின் .குறையவில்லை பொருட்டு, சேர, சோழ நாடுகளை வெற்றி கண்டு, அப்பகுதிகளை தன்னுடைய ஆட்சிக்குக்கீழ் கொண்டு வந்தான் தான் வெற்றி கண்ட நிலப்பகுதிகளில் .புலி, வில் கொடிகளை அகற்றி, தன்னுடைய மீன் கொடியினை பறக்க விட்டான்தன்னுடைய . வலிமையினால் இயற்கையின் சீற்றத்தையும் வெற்றிகண்ட, சற்றும் தொய்வு ஏற்படாத பெருமை கொண்டவன் தென்னவ மன்னன்இவனது புகழை நிலைநாட்டி . கலி.முல்.பெருமைக்குரிய குடி ஆயர் குடியாகும் என்று கலி, பா.5 பாடலானது கூறுகின்றது.

ஆயர்களின் நிலை

மலைநாட்டு மக்கள் நடத்துவது போன்ற இன்ப வாழ்க்கையைக் கால்நடை ஒம்புவோராகிய ஆயர்களும் முல்லை நிலத்தில் நடத்தி இன்புறுவர்புன்செய் . நிலங்களாம் கொல்லைகளில் குடிவாழும் ஆயர்களுக்கு உரிமையுடையதான சிறிய நிற்கும் குறுகிய கிளைகளைக் கொண்ட குரா புனத்தில் வளர்ந்துமரத்தின் குவிந்த கொத்தில் உள்ள வெண்ணிற மலர்கள், ஆடுகளை மேய்க்கும் இடைமகன் அணிந்து மகிழும் வண்ணம் மலரும் என்று ஆயர்களின் நிலை சுட்டப்பெறுகின்றது.

~~கொல்லைக் கோவலர் குறும்புனம் சேர்த்த

குறுங் காற் குரவின் குவி இணர் வான்பு

ஆடுடை இடைமகன் தூடப் பூக்கும்|| (நற் .266; 1-3)

என்றும்,

~~ஈர் மணி இன் குரல் ஊர் நணி இயம்ப,

பல் ஆ தந்த கல்லாக் கோவலர்

கொன்றைஅம் தீம் குழல் மன்று தோறு இயம்ப|| (நற்.364;8-10)

என்ற பாடலில் சிறிய செவ்விய நாவினை உடைய மணியின் இனிய ஓசை ஒலிக்கும் வண்ணம் பலவகை ஆநிரைகளை ஊரிலே செலுத்தி வந்த ஆயர்கள் நிரை ஒம்பலைத் தவிர பிறிதொரு தொழிலை அறியாதவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றன.

~~மதர்வை நல் ஆன் மாசு இல் தெண் மணி,
கொடுங் கோற் கோவலர் குழலோடு ஒன்றி,
ஐது வந்து இசைக்கும் அருள் இல் மாலை|| (நற் .69; 7-9)

செம்மாப்பை உடைய நல்ல பசுவின் குற்றமற்ற மணியின் தெளிந்த ஓசை வளைந்த கோலையுடைய ஆயர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

~~கல்லாக் கோவலர் கோலின் தோண்டிய
ஆன் நீர்ப் பத்தல் யானை வெளவும்|| (ஐங்கு .304; 1-2)

கடும் உழைப்பின்றியே இயல்பாக வாழும் தன்மை கொண்ட ஆயர்கள் என்று கூறப்படுகின்றன.

~~எருமை, நல் ஆன், கருநாகு பெறுஉம்
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பின்,
இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பு அன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுவீர்,
தொடுதோல் மரீஇய வடுஆழ் நோன்அடி,
விழுத்தண்டி ஊன்றிய மழுத்தின் வன்கை,
உறிக்கா ஊர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவல்,
மேம்பால் உரைத்த ஓரி, ஓங்கு மிசைக்
கோட்டவும் கொடியவும் விரைஇ, காட்ட
பல்பு மிடைந்த படலைக் கண்ணி,
ஒன்றுஅமர் உடுக்கை, கூழ்ஆர் இடையன்|| (பெரும்;165-175)

நல்ல பசுக்களையும் அவற்றின் கன்றுகளோடு வாங்குகின்றாள் அத்தகைய இடையர் மகன் உறைகின்ற மடித்த வாயையுடைய கோவலருடைய குடியிருப்பை அடைவீராயின் ஆண்டு, நண்டின் பார்ப்பை ஒத்த பசிய தினையால் ஆக்கிய சோற்றைப் பாலுடன் பெறுகுவீர் இடையர்கள் காடு , மேடுகளில் திரிய வேண்டியிருப்பதால் எப்பொழுதும் தொடுதோல் உடையராய் இருந்தனர்.

~~வையகம் பனிப்ப, வலன் ஏர்பு வளைஇ,
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென,

ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோல் கோவலர்,
ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம் பரப்பி,
புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கி,கோடல்

நீடு இதழ்க் கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ,
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலிய, பலருடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையு உ நடுங்க|| (நெடு; 1-8)

இடையர்கள் தங்கள் பசு, ஆடு, எருமை முதலிய விலங்குகளை வருத்தும் கோலினை எப்பொழுதும் கையில் வைத்திருப்பதங்கள் மேய்ச்சல் தொழிலுக்கு இடையூராக இருப்பதால், மழைநீரால் தோன்றும் பெருவெள்ளத்தை அவர்கள் வெறுத்தனர்அவ்வெள்ளத்திலிருந்து தங்கள் விலங்குகளைக் காக்க விரும்பிய அவர்கள், மேட்டு நிலப்பகுதியாகிய முல்லை நிலத்தில் அவற்றை மேய விட்டனர் . தாங்கள் பழகிய நிலப்பகுதியை விட்டு, வேற்று நிலங்களுக்கு வந்த தனிமைத் துயரம் அவர்களை வருத்தியதுகோவலர்கள் ., பல நிலங்களை நாடிச் செல்லும் இயல்புடையவர்கள்வெளியில் அலைந்து திரியும் அவர்களையே குளிர் துன்புறுத்தியதுஅவர்கள் தங்கள் ஆநிரைகளை வெள்ளத்தின் அழிவிலிருந்து .காப்பாற்ற மேட்டு நிலங்களுக்கு ஓட்டிச் சென்றனர்

~~பசித்த ஆயத்துப் பயன் நிரை தருமார்,
பூ வாட் கோவலர் பூவுடன் உதிரக்

கொய்து கட்டு அழித்த வேங்கையின்,
மெல் இயல் மகளிரும் இழை களைந்தனரே,|| (புறம் .224;15-17)

என்றும்,

~~ஊர் நனி இறந்த பார் முதிர் பறந்தலை,
ஓங்கு நிலை வேங்கை ஒள் இனர் நறு வீப்
போந்தை அம் தோட்டின் புனைந்தனர் தொடுத்து
பல் ஆன் கோவலர் படலை சூட்ட|| (புறம்.265; 1-4)

கோடைக் காலத்தில் பசித்த ஆநிரைகளின் பசி தீரும் பொருட்டுக் கூர்மை மிக்க வாளால் கோவலர்கள் வேங்கை மரத்தின் பூக்கள் உதிருமாறு தழை செறிய அமைந்த கிளைகளை வெட்டி கழிப்பர் என்றும் அவ்வேங்கை மரத்தின் ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறிய பூவை பனையோலையால் அலங்கரித்துக் கொண்ட கோவலர்கள்,

வேங்கை மலர்களை பசுவுக்கு உணவாகவும் அதனை பசுவைத் தெய்வமாக எண்ணி மாலையாக போட்டு வழிபடுகின்றனர்.

விருந்தோம்பல் சிறப்பு:

மழைக்காலத்தில் ஆகாயத்தில் திரிகின்ற நீர்சுமந்த மேகம் போன்ற வரகு வைக்கோலால் வேய்ந்த அழகிய குடிசைகளையுடைய சிற்றூரில் உள்ளவர்கள் வரகினது அவிழாகிய சோற்றை அவரையினது நன்றாகிய பருப்பு சோற்றை, வேங்கைப் பூவை ஒத்த அவரை விதையின் பருப்பைப் போட்டுத் துழாவிய அனிய சுவையுடைய உணவை விருந்தினராகிய பாணர்க்கும் மிகுதியாக வழங்கினர் . இதனை,

~~பருவ வானத்துப் பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த, கவின்குடிச் சீறார்
நெடுங்குரல் பூளைப் பூவின் அன்ன,
குறுந்தாள் வரகின் குறள்அவிழ்ச் சொன்றி
புகர்இணர் வேங்கை வீகண் டன்ன,
அவரை வான்புழுக்கு அட்டி, பயில்வுற்று,
இன்கவை மூரல் பெறுகுவிர்|| (பெரும்; 190-196)

என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது.

~~கல்லென கடத்திடைக் கடலின் இரைக்கும்
பல்யாட்டு இனிநிரை எல்லினிர் புகினே,
பாலும் மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்|| (மலை; 415-417)

கிடாய்கள் கலந்துள்ள செம்மறியாட்டுத் திரள் வெள்ளாட்டுடன் கலந்து கல்லென்ற ஓசையுடைய காட்டில் கடல்போல் ஒலிக்கும் பல ஆட்டினங்களில் திரளியே இடையர்கள் இரவில் பாலும் பாற்சோறும் தமக்காகச் சமைத்து விருந்தினராகிய பாணர்க்கும் கொடுத்து உதவினர்.

~~சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புஉறு விளைதயிர்,
இதைப்புன வரகின் அவைப்புமான் அரிசியொடு,
கார்வாய்த்து ஒழிந்த ஈர்வாய்ப் புற்றத்து
ஈயல் பெய்துசுட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு,
சேதான் வெண்ணெய் வெம்புறத்து உருக,
இளையர் அருந்த, பின்றை, நீயும்|| (அகம் .394; 2-7)

சிறிய தலையினையுடைய செம்மறியாட்டினை பழுப்பு நிறம் வாய்ந்த முற்றிய தயிரை உலை நீதாக்கிப் புதுக் கொல்லையில் விளைந்த நன்கு குற்றிய வரகானது அரிசியை அதிற் போட்டு, மழை மிகுதியாகப் பெய்தமையால் புற்றிலிருந்து வெளிவந்து அழிந்த ஈசலையும் அதில் இட்டுச் சமைத்த இனிய புளிப்புடைய சோற்றில் கிடந்து உருகுமாறு பசுவின் வெண்ணெய்ப் பெய்து, பாலிற் சமைத்த உணவினை விருந்தினருக்கு உண்ண வழங்கினர்.

தொழில்

முல்லை நில மக்கள் ஆடு, மாடுகள் மேய்க்கும் தொழிலும், மாடுகளை வைத்து இருப்பதால் மோர் வற்றல் போன்ற வேளைகளையும் செய்தனர் . வேற்றுப்புலங்களிலே பசுக்கூட்டத்தில் இருந்த சங்கு போன்ற வெண்மையான நிறமுடைய பசுக்களின் இனிய பாலை ஆநிரைகளைக் காக்கின்ற இடையர்கள் வந்து அதிலிருந் கொண்டுது மோர் எடுக்கின்றனர்.

முல்லைநில மக்கள் ஆடு மாடுகளையும் அவற்றைக் காத்து வைத்திருந்தலையும் முக்கியச் செயலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர் என்பதை முல்லைக்கலி பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

~~கழுவொடு சுடைபடை சுருக்கிய தோற்கண்,

இமிழ்இசை மண்டை உறியோடு தூக்கி,

ஒழுகிய கொன்றைத் தீம்குழல் முரற்சியர்
வழுஉச் சொற் கோவலர், தத்தம் இன நிரை

பொழுதோடு தோன்றிய ஆர்நனை வியன் புலத்தார்|| (கலிக.மு .106;1-5)

வழுவிய சொற்களைப் பேசும் கோவலர்கள், பால் கறத்தற்குரிய கறவைக் கலங்கள் வைத்த உறியோடு, கழுவுடன் சுடுகருவியையும் இட்டுச் சுருக்கிய தோற்பையையும் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டனர்நீள வளர்ந்த கொன்றைக் .காயைக் கொண்டு உருவாக்கிய குழலில் இனிய இசையை இசைத்தனர் தம்முடைய இனமாகிய பசுக்களை, கார் காலத்தில் அவ்வப்பொழுது பெய்த மழையால் நனைந்த அகன்ற நிலத்திலிருந்தே ஓட்டிச் சென்றனர்.

~~ஆயர் எமர் ஆனால், ஆய்த்தியேம் யாம், மிக;

காயாம்பூங் கண்ணிக் கருந்துவர் ஆடையை,

மேயும் நிரை முன்னர்க் கோல் ஊன்றி நின்றாய்||62

(கலிக.மு.108;9-11)

எங்கள் சுற்றத்தார் ஆயர் ஆயின், யாம் மிகவும் ஆய்திதயரேம்; காயம்பூக் கண்ணியும் கரிய ஆடையுமுடையாய்; மேய்கின்ற ஆநிரைகளின் கோலுடன் நின்று ஆநிரைகள் விளைநிலத்திற்குள் செல்லாமல் காவல் புரியும் தொழிலை செய்யும் ஆயர்கள்.

~~கொடு மடி உடையர் கோற் கைக்
கோவலர்

கொன்றை அம் குழலர் பின்னறத் தூங்க|| (அகம்.54; 10-11)

கோலைக் கையிலே கொண்ட வரும், வளைந்து மடிகோலிய உடைய உடுத்தியவருமான கோவலர்கள் கொன்றைப் பழத்தினால் இயன்ற அழகிய குழலினை இசைத்தவண்ணம் அவற்றின் பின்னே மெத்தென நடந்து சென்றனர் என்பதனை மூலம் கோவலர்கள் மனைக்கு அருகில் உள்ள புல்வெளிகளுக்குக் கன்றோடு பசுவினையும் சேர்த்து மேய்ச்சலுக்கு ஓட்டிச் சென்றனர் என்பதையும் அதனைக்காக்க வேண்டிக் கோலூன்றி நின்றனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

ஆநிரையால் பெற்ற பாலை மோராக மாற்றி விற்கும் தொழிலில் மகளிர் ஈடுபட்டனர்.

~~அகலாங்கண் அளைமாறி, அலமந்து, பெயருங்கால்||
(கலி க.மு.108;5)

~~அளைமாறிப் பெயர் தருவாய்|| (கலி .க.மு.108;26)

என்ற வரிகளில் பெண்கள் அருகில் உள்ள சிற்றூரில் திரும்பியதைத் தெரிய முடிகிறதுநிலத்துப் பெண்கள் மோரில் இருந்து வெண்ணெய் எடுத்து முல்லை . அதனையும் விற்றனர்

~~வெண்ணெய்க்கும் அன்னள்|| எனக் கொண்டாய்!ஒண்ணுதல்-||

(கலி க.மு.110;6)

~~வெண்ணெய் உரைஇ விரித்த கதுப்போடே|| (கலி.மு.க 115;7)

என்ற முல்லைக் கலி பாடல் சான்றாக அமைந்துள்ளன.

இருள் நீங்குகின்ற விடியற்காலத்தே பறவைகள் துயில் நீங்கி எழுகின்ற அதிகாலைப்பொழுதில் இடைச்சியர் மோர் கடைந்தனர் புலியின் முழக்கத்தையொத்த ஆரவாரத்தையுடைய மத்தைக் கயிற்றினால் வலித்து, குடைக்காளானுடைய முகை போன்ற வெண்மையான உறையாலே இறுகத் தோய்த்த இனிய தயிரைக் கடைந்து வெண்ணைய் எடுத்தனர்.

தயிர் புள்ளியாகத் தெரித்த மோர்ப்பானையைப் பூவார்ச் செய்த சுமட்டைத் தலையிலே வைத்து, குறுஞ்சி நிலத்து ஊர்களுக்குச் சென்று இடைச்சி மோர் விற்றாள் அப்பெண் நன்றாகிய மாமை நிறத் தவள், குழை என்ற ஆபரணம் அசைகின்ற காதுகளையுடையவள் அப்பெண் மோர் விற்றதனாற் கிடைத்த தான் நெய்யை விற்கின்ற நெல்லால் தன்சுற்றத்தாரையெல்லாம் உண்பித்தாள் விலைக்குக்கட்டியாகப் பொன்னை வாங்காமல் பால் எருமைகளையும் நல்ல பசுக்களையும் எருமை நாகினையும் நெய்க்கு ஒப்பனச் சொல்லி வாங்கி வந்தாள்.

எங்கல்ஸ், அவர்களின் இக்கூற்று தமிழகத்துக்கும் பொருந்தும் ~மக்கள் சமூகமாக வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் உடைமைகள் அனைத்தும் சமூகத்துக்கே சொந்தமாக இருந்தனகால்நடைகளும் உணவு தானியங்களுமாகச் சேர்ந்திருந்த

ஏராளமான செல்வத்தைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் சேர்ந்தே அனுபவித்தனர்தமக்குள் எவ்விதப் பாகுபாடும் இன்றிச் சமமாக அனுபவித்தனர் .” என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றளிக்கின்றன.

திருமணமுறை

ஆடவரும் மகளிரும் ஒருவரை ஒருவர் காதலித்தாலும், காதலின் அடையாளமாகக் காதலன் புலிநகம், இலையுடை முதலியவற்றைக் காதலிக்குக் கொடுத்துக் கிரியை இன்றி மணந்து கொள்வதுமாகிய மணம் களவு எனப்பட்டது . இப்பொழுது குறிஞ்சி நிரத்திற் தோன்றிய அவ்வகை மணங்கள் நின்று போயின காதலர் ஒருவரோடு ஒருவர் பழகுவதன் முன் மணச் கற்பு ஒழுக்கம் தோன்றிற்று இலை சடங்கு இயற்றப்பட்டதுகளாலும் மலர்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தரின் கீழ் சுற்றத்தினர் திரண்டிருந்து மணக்கிரியை நடத்தப்பட்டது.

முடிவுரை

தொல்காப்பியர் காலம் முதல் தனி இனக்குழுவாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் ஆயர்கள் ஒவ்வொரு இனக்குழுக்கும் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் இருப்பது போலவே .

இடையர்களுக்கும் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் இருந்துள்ளன ஏறுதழுவுதலும் ., கால்நடை மேயப்பதும் இவர்களது தொழிலாக இருந்துள்ளது இடையர் இனத்தவர்கள் . வீரர்களாகவும், போர் வீரர்களாகவும் இருந்துள்ளனர் அந்த வகையில் சங்க இலக்கியப் பாக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இடையர் இனத்தவர்களின் இனக்குழு வாழ்க்கை, ஆயர்களின் நிலை, உணவு, தொழில், விருந்தோம்பல் போன்றவற்றின் மூலம் இனக்குழுவாக வாழ்ந்த முறையைக் கண்டறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை (மூலமும் உரையும்) எச்.பி.சி.என்புக் ஹவுஸ், சென்னை-98. பதிப்பு -2017.
- [2] தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை -01, பதிப்பு - 2009
- [3] கந்தையா பிள்ளைசி.ந., திராவிட இந்தியா, திராவிடர் கழகம்.
- [4] அரங்கநாதன்.இரா., சங்க இலக்கியத்தில் ஆயர் வாழ்வியல்

References

- [1] Sangam Literature, pathupattu ettuthogai (Source and Text) NCPH Book House, Chennai-98. Edition - 2017.
- [2] Tamilnaal, Tolkappiyam, Meenakshi Bookstore, Madurai - 01, Edition – 2009
- [3] Kandaya Pillai.NC, Dravidian India, Dravidar Corporation
- [4] Aranganathan.Ira., Pastoral Biology in Sangam Literature

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License